

La precarietat en el sector de la recerca provoca la fuga de cervells

El sector de la recerca a Catalunya és extraordinàriament precari. Això és el que es desprèn de l'informe elaborat conjuntament per CCOO de Catalunya i la UGT, que posa de manifest l'abandonament dels treballadors i treballadores del sector. La negociació del conveni està aturada, ja que no existeix una patronal que es reconegui a si mateixa com a representativa en el sector i que es posi davant els sindicats per negociar les reivindicacions de les plantilles.

L'alta temporalitat i la falta d'estabilitat en els contractes, els sous molt baixos, variats i sense incentius, i la gran diversitat de convenis aplicats són característiques generalitzades en el sector de la recerca a casa nostra. A escala internacional, en canvi, la recerca és un motor econòmic estratègic per a l'economia que produeix millores tecnològiques i sanitàries, entre d'altres, i que genera un gran nombre de llocs de treball de qualitat.

Sous sota mínims

A Espanya el salari d'un investigador predoctoral (persona que té títols universitaris i que està admesa per estudiar un doctorat) és de 14.000 euros anuals

La negociació del conveni està aturada, ja que no existeix una patronal que es reconegui a si mateixa com a representativa

de mitjana, mentre que a Europa és de 25.000. En el cas d'un postdoctorat és de 27.000 i 35.000 euros anuals, respectivament. Aquesta gran diferència de sous provoca la fuga constant de cervells, que marxen a treballar a altres països on les condicions són millors.

A Catalunya hi ha uns 8.000 treballadors i treballadores en centres de recerca. D'aquests, un 60% són personal investigador, mentre que la resta es dediquen a tasques administratives, de manteni-

ment, etc. Les seves condicions de treball estan regulades per convenis propis o per l'Estatut dels treballadors, que només estableixen condicions mínimes. La temporalitat en el sector va del 53% al 68%, i existeix una gran dependència de fonts de finançament externes, com ara les subvencions, que s'han reduït dràsticament els darrers anys. Això ha afectat directament la sostenibilitat dels centres d'investigació i l'estabilitat de les plantilles, que tenen menys contractes indefinits. ■

La invisibilitat del sector de la discapacitat

CCOO dona veu a un col·lectiu d'unes 30.000 persones treballadores que duem el sector de la discapacitat. Al voltant d'un 50% d'aquestes treballen al servei de les persones amb discapacitat: des de la infantesa fins a l'edat adulta.

L'altre 50% d'aquest univers laboral, el conformen persones treballadores amb discapacitat (física, psíquica, sensorial, malaltia mental...) que treballen en centres especials de treball.

Un sector divers, compromès, solidari, implicat, voluntariós i qualificat en la seva professió. Però també és un sector amb condicions de treball precàries. Són molts anys sense increments salarials i de retallades salarials i de drets laborals, i per això hem iniciat tot un seguit de manifestacions i protestes que pretenen ser sostingudes i sostenibles en el temps.

El sector s'ha mobilitzat per dir prou a seguir sent invisibles per a les entitats, les patronals i l'Administració, i també per dir prou a la precarietat i a la pèrdua de drets. Volem millores salarials i millors condicions laborals. ■

Estrella Gutiérrez